

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 450/2014
17.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца М.Н. из Н.С., против туженог Г. М. с. Н.С., кога заступа М.З., адвокат из Н.С., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/13 од 27.01.2014. године, у седници одржаној 17.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/13 од 27.01.2014. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 162/13 од 24.04.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду туженог од 11.02.2010. године и решење о удаљењу са рада од 12.11.2009. године и 02.12.2009. године и да се обавезе тужени да га врати на рад на одговарајуће послове и да му накнади трошкове парничног поступка по одлуци суда. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2438/13 од 27.01.2014. године усвојена је жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена тако што је усвојен тужбени захтев и поништено решење о отказу уговора о раду туженог од 11.02.2010. године и решење о удаљењу са рада од 12.11.2009. године и 02.12.2009. године. Преиначена је одлука и у делу одлуке о трошковима поступка тако што је захтев туженог за накнаду трошкова поступка одбијен.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је одговорио на ревизију туженог.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био вишегодишњи радник туженог на пословима обезбеђења. Дана 29.04.2009. године тужени је донео одлуку којом је тужиоцу због несавесног и немарног извршавања радних обавеза и непоштовања пословања умањио зараду за месец април 2009. године за 30%. Дана 03.07.2009. године закључен је уговор о коришћењу услуга система обезбеђења и заштите објекта између Х.С. као даваоца услуге и туженог којим су уређени међусобни односи у вези са коришћењем ових услуга. Пошто је Г. М. с. од великог културног значаја након крађе извршене 2003. године унапређен је безбедносни систем увођењем алармног система и система видео надзора што је поверено Агенцији Ш.. Због службене белешке коју је сачинио стручни сарадник ове службе и сазнања тог лица да је тужилац у присуству више лица са криминалном прошлошћу износио податке у циљу осујећења електронског система заштите, која је достављена туженом, тужени је донео решење о привременом удаљењу са рада тужиоца, а затим и донео решење о отказу уговора о раду. Решењем је тужиоцу стављено на терет да је прекршио радну дисциплину што је утврђено на основу службене белешке Агенције Ш.. Тужилац се изјаснио на наводе из упозорења.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је захтев тужиоца за поништај наведеног решења неоснован јер је у поступку утврђено да је учинио повреду радне обавезе непоштовањем организације рада и пословања галерије односно да је за време трајања радног времена примио на свом радном месту, у портирници, у приватну посету треће лице (криминалне прошлости), да је Правилником туженог било забрањено увођење било ког лица, да је поштована процедура приликом давања отказа, због чега нема услова за поништај наведеног решења.

Супротно, другостепени суд је закључио да разлози из упозорења и решења о отказу нису исти и при томе закључио да тужилац није учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет, те да је без значаја за одлучивање што је у поступку пред судом утврђено да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која није била предмет дисциплинских аката туженог.

Основано се у ревизији указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом из члана 374. став 1. ЗПП, што је утицало на правилну примену материјалног права и донету одлуку о тужбеном захтеву.

Другостепени суд је у седници већа, одлучивањем без одржане расправе, другачијом оценом раније изведених доказа утврдио друкчије чињенично стање и донео супротну одлуку о тужбеном захтеву у односу на побијану првостепену пресуду. Међутим, оцену изведених доказа (исказе сведока и странака) врши првостепени суд који их и саслушава. Да би преиначио пресуду, другостепени суд не може да изврши друкчију оцену тих доказа и утврди друкчије чињенице од значаја за пресуђење. Ако не прихвати оцену доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепеном суду стоји на располагању могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе, што у конкретном случају није

учињено. У овом случају, другостепени суд је другачије оценио изведене доказе и чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда без одржавања расправе и понављања изведених доказа на које се жалбом указује и по потреби извођења доказа које је одбио првостепени суд. Поступајући на наведени начин другостепени суд је учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези чл. 383, 384. и 394. ЗПП, која је утицала на правилност и законитост побијане пресуде.

Због тога је побијана другостепена пресуда укинута и предмет враћен истом суду на поновно суђење у жалбеном поступку, у складу са примедбама овог суда.

На основу члана 415. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**